

Maart 2025

Andringa Staach Nijs

81

Familiekrantje van de
Andringa Stichting

www.andringaonline.nl

_andringastichting@hetnet.nl

ANDRINGA STICHTING ADRESSEN

Correspondentieadres (eindredacteur ASN en secretariaat)

Mw. Tsjikke Andringa
Ljurkstrjitte 5 9269 NB FEANWALDEN
Tel. 0511 – 472207 E-mail adres: andringastichting@hetnet.nl

Voorzitter

Dhr. Cees Andringa
't Holweg 32 7924 PX VEENINGEN
Tel. 06 - 41 56 40 91 E-mail adres: andrilef32@gmail.com

Penningmeester

Mw. Eppie Andringa - Bijma
Waterlelie 5 9291 JP KOLLUM
Alle geldhandelingen voortaan alleen via onze ING Zakelijke Rekening:

NL62 INGB 00000 99008 – Andringa Stichting, Waterlelie 5, 9291 JP Kollum

Abonnement ASN jaarlijks nog steeds € 10,-; extra giften zijn WELKOM !!!

Beheer Andringa Boeken en Kalenders

Mw. Ida Okx – Andringa ida.andringa47@gmail.com
Sao Paulostraat 21 1334 BZ ALMERE Tel. 06–10 33 52 87

Na ontvangst van het bedrag op banknummer van de Andringa Stichting krijgt u het bestelde thuisgestuurd. Persoonlijk afhalen en betalen kan ook, maar wel na afspraak. Meer informatie, zie omslag.

Website beheer / coördinator – www.andringaonline.nl

Dhr. Bart van der Kolk
bartvanderkolk@kpnplanet.nl

Beheer Andringa familie archief – ook voor al uw familieberichten !!!

Mw. Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5 Ljurkstrjitte 5
VEENWouden 9269 NB FEANWALDEN
Tel. 0511 - 472207

E-mail: tsjikkeandringa@hetnet.nl of andringastichting@hetnet.nl

© Andringa Stichting

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Andringa Stichting

ANDRINGA BOEK DEEL 3 - VERJAARSCADEAU ???

Op 4 sept. 2024 is er besloten om Andringa boek deel 3 voor **€ 15,-** aan te bieden, dus ruim 10 euro goedkoper !!! Zo'n bijzonder boek hoort toch bij iedere Andringa thuis ? **Help ons de GROTE VOORRAAD te verkleinen !!!** Even een mailtje of brief naar het secretariaat i.v.m. het adres waar het boek naar toe gestuurd moet worden en als het geld op onze bankrekening staat bijgeschreven, dan wordt het boek z.s.m. verzonden! Hoe? U vindt de bestel- en betaalgegevens op de laatste pagina van dit ASN.

PRIJS PER ANDRINGA BOEK DEEL 3 IS NU € 15,-.
BIJ TOEZENDING KOMEN ER PORTOKOSTEN OVERHEEN,
IN NEDERLAND PER PAKKET (1 OF 2 OF 3 EX.) € 8,50
U KUNT UW BESTELLING OOK AFHALEN BIJ TSJIKKE
IN FEANWÂLDEN OF BIJ IDA IN ALMERE ...

OPROEP

ER IS BESLOTEN OM EEN NIEUWE ANDRINGA KUNST
VERJAARSKALENDER TE GAAN PRODUCEREN MET BEHULP VAN
KUNST GEMAAKT DOOR ANDRINGA'S, LEES MEER OP PAGINA 13

INHOUDSOPGAVE ...

Andringa Stichting adressen	pag. 2
Boekpromotie over boek 3 en inhoudsopgave	pag. 3
Column - 4 - door columnist Sybrig (HA)	pag. 4
Financiën	pag. 5
Inleiding door voorzitter Cees (YA)	pag. 6
KA – Op bezoek bij Marijke & Frans	pag. 8
LE – Op camperreis met Robert & Marian	pag. 11
Opnieuw kunstkalender oproep	pag. 13
In memoriam genealoog drs. Ype Brouwers	pag. 14
MA – 100 jaar oud bankje in Heerenveen	pag. 17
LA – Verpleegkundige en wandelaar Giny	pag. 18
Oproep gastschrijvers	pag. 22
Ontmoetingen met Andringa's - 46 -	pag. 23
Herhaalde oproep kunstkalender	pag. 27
Andringa boekbestellingen	pag. 28

Is dit een column of een missie?

Hallo, is daar iemand? Ik ben benieuwd wie deze column nu eigenlijk leest. Voor wie schrijf ik eigenlijk? Even heel eerlijk, het voelt als een soort familie-omroep waar ik vrolijk tegen een muur aan zit te kletsen of in een lege melkbus roep. Geen applaus, geen boe-geroep, geen vraag, geen aanvulling of horen dat iets niet klopt, niets. Laat duidelijk zijn dat ik niet voor likes of complimenten schrijf. Ik schrijf om te vertellen, te verbinden en te enthousiasmeren. Het valt me gewoon op dat er geen enkele reactie op komt en dat zet me aan tot denken.

Hoe krijgen we de Andringa's in beweging? Ik interview en bevraag mijn moeder (87) over vroeger. Daar komen de mooiste verhalen uit voor jong en oud. Verhalen die meer vertellen dan het verhaal. Ze geven een tijdsgeest weer. Verhalen zijn familie erfgoed en de lijn van een familie. Verhalen over wie we waren, wie we zijn, wie we willen worden. Verhalen over het zand onder onze nagels, de geheimen die we fluisterend doorgeven, de fratsen die de familie net zo goed vormen als de successen. En dat soort verhalen krijg je niet uit een boek. Die krijg je alleen door ze te delen. Te vertellen.

Schrijf 't aan Syb of laat je door mij interviewen. Heel simpel. Heb je een verhaal? Iets uit je eigen jeugd, iets van je (groot)ouders, iets wat je altijd al hebt willen delen maar dacht: *wie zit daar nou op te wachten?* Nou, ik dus. Stuur het naar mij. Zelf geschreven of gewoon als een losse herinnering die je bij mij over de schutting gooit, ik vang 'm wel op. En wie weet sta jij hier straks als **gastcolumnist** te shinen. En nee, het hoeft niet literair. Een losse anekdote, een foto met een kort verhaal erbij, een herinnering van drie regels, alles mag. Zolang het maar Andringa en echt is.

Bijna 800 jaren Andringa. Van Akkrum in 1450 naar de hele wereld. En die wereld, die wil ik graag horen. Ik wil weten hoe het vroeger was op de boerderij, bij de zuivelwinkel, op het schip, in de oorlog, op die ene legendarische bruiloft, die uitglijder, dat ongeluk, je kunt het zo gek niet bedenken. Ik wil weten hoe het nu

is in Portugal, Amerika, Hamburg. Ik wil weten waar de jongste generatie van droomt of waar de oudste generatie wakker van ligt.

Dus hierbij: **ik daag jullie uit**. Vertel mij jullie verhalen. Schrijf ze zelf, of bel me op, dan schrijf ik ze voor je op. Ouwe koeien uit de sloot? Graag! Familierecepten, verloren liefdes, stiekeme schatten op zolder, alles is welkom. Word gastcolumnist!

Is daar iemand? Mail syb@sybster.nl, bel of app 0655304403 of klop aan de deur van Villa Romsicht in Heeg. Ik luister. En ik schrijf. Oant sjen, **SYBX**

FINANCIEN

Op onze laatste ASB / ASW vergadering op 6 maart 2025 te Huizen werd tevens het financiële jaarverslag over 2024 gepresenteerd. In tegenstelling tot het jaar 2023 (toen werd het afgesloten met een positief verschil ad. € 2176,26) was er over vorig jaar een negatief verschil ad. € 892,47. Dat bedrag is iets hoger in vergelijking met het nadelige saldo ad € 816,95 waarmee onze 12^e Andringa familiedag werd afgesloten. Maar weet u dat in elk schrikkeljaar, wanneer een

familiedag wordt georganiseerd, de uitgaven hoger zijn dan de inkomsten? In 2016 was er over dat jaar zelfs een negatief verschil van, schrik niet, € 8251,17. Gelukkig hebben we geen rode cijfers m.b.t. onze zakelijke rekening en een spaarsaldo achter de hand. De kascommissie was ook weer zeer tevreden over de financiën van de Andringa Stichting over de afgelopen acht jaren.

TOCH BLIJFT UW JAARLIJKSE ASN DONATIE ENORM BELANGRIJK!

Hier nog een kort overzicht m.b.t. diverse geldhandelingen:

€ 10,-- jaarlijkse donatie voor ASN

€ 15,-- aanschaf Andringa boek deel 3 (zie ook achterzijde ASN)

€ 8,50 eventuele portokosten (in Nederland zelfs voor 1, 2 of 3 boeken tegelijk)

10, 20 of 50 euro: eventuele giften (of meer ...) zijn altijd welkom!!!

TIP: Overweeg ook eens om gratis een periodieke (jaarlijkse) automatische betaling over te laten maken naar ons ING banknummer, alvast dank!

Met vriendelijke groet,

Eppie Andringa – Bijma, penningmeester (en Tsjikke, hulppeningmeester)

NL62 INGB 00000 99008 Andringa Stichting, Waterlelie 5, 9291 JP Kollum

INLEIDING door onze voorzitter **Cees Andringa** (YA21214)

Beste Andringa familie,

Vorige maand hebben mijn vrouw Tineke en ik een reis gemaakt naar het hoge noorden. Omdat wij toch wel een vorm van vliegschaamte hebben, zijn wij met de (slaap) trein vanuit Leer (Duitsland) naar Umea gereisd. Umea is een plaats in Zweden, liggend aan de Botnische Golf. Hier werden we verwelkomd door vrienden van ons, Andre en Ina. Zij zijn vanuit Nederland geëmigreerd naar Zweden. Met hun auto hebben wij de reis vervolgd naar Gallivare, een plaats ongeveer 150 km. boven de Poolcirkel.

Andre en Ina hadden contact gelegd met een organisatie die excursies verzorgt naar de oorspronkelijke nomadische bewoners van Sapmi (Lapland). De naam Lapland wordt door de Sami (Lappen) als denigrerend ervaren. Er was een afspraak gemaakt met Anna, een Sami vrouw, die ons over de cultuur, het geloof en de historie van de Sami zou voorlichten. Onze afspraak met Anna was nogal onduidelijk. Anna kon geen adres aangeven, maar we zouden moeten rijden op de weg tussen Jokkmokk richting Lulea en haar ontmoeten bij het monument op de 'grens' van de poolcirkel. Maar eenmaal op de plek gearriveerd, was er geen Anna. We waren wel wat te vroeg maar kregen toch een gevoel van, klopt dit wel? Zij was telefonisch ook niet te bereiken, dus ons onzekere gevoel werd steeds sterker. Toch precies op tijd kwam er uit de verte een oude Volvo aanrijden met daarin Anna in haar traditionele Samische kleding. We werden door haar naar een zijweggetje geleid en diep in het bos waar de ongerepte natuur en stilte de sfeer bepaalden, stond haar huis en Tipi. Anna zorgt hier voor hun wat zwakkere rendieren, haar man Erik zit in de bergen bij hun kudde rendieren.

Anna heeft ons veel over de oorsprong, rituelen en hun geloof verteld. Het traditionele geloof van de Sami is gebaseerd op het animisme, het geloof dat alles in de natuur een ziel heeft. Belangrijke elementen hiervan zijn:

- Nooit meer nemen dan nodig is, zodat je de natuur kunt herstellen (in onze samenleving heb ik het idee dat dit nagenoeg is vervaagd).
- Geen sporen nalaten, zodat de natuur niet zichtbaar verandert (ook hier heb ik in deze tijd met de uitstoot van Stikstof en CO₂ m'n bedenkingen).
- En dankzeggen wanneer je de natuur gebruikt of wegneemt.

Bij de Sami zijn tegen hun wil op wettelijk erkende rendierweiden door Zweden windmolens geplaatst.

Het bruggetje dat ik wil slaan naar onze Andringa Stichting is het volgende:

De Sami geloven dat de zielen van overledenen invloed kunnen uitoefenen op hun bestaan. Mens of dier kunnen terugkomen zolang hun skelet intact blijft. Bezittingen werden er zodoende bijgelegd. Uiteraard wil ik niet suggereren dat wij, Andringa familie, deze gedachte moeten overnemen. Toch benadrukt het Sami geloof dat de betekenis van voorouders groot is. Enigszins ook een doelstelling van onze Stichting: Door wie zijn wij bepaald, welke achtergrond

hebben we en welke invloed hebben onze voorouders op ons gehad?

Wij, Tineke en ik, en onze vrienden Andre en Ina waren erg onder de indruk van de bestaanswijze van de Sami en zullen het bezoek aan Anna niet snel vergeten. We hebben trouwens nu nog steeds contact met Anna. De Sami zijn onderdrukt door de Zweden, Noren en Finnen. We zijn in Jokkmokk ook nog op een de jaarmarkt van de Sami geweest.

*Op de foto v.l.n.r:
Andre, Tineke, Cees en
Anna rond een houtvuur
in haar Tipi.*

Met vriendelijke groet, Cees Andringa

Op bezoek bij Marijke & Frans (KA1311)

Een meanderend pad in de Friese Greidhoek tussen weilanden door met wijsd uitzicht brengt me in 'the middle of nowhere' bij de in 2017 aangekochte kop-halsromp boerderij van **Frans Riesewijk** en **Marijke Andringa** (KA1311). Rondom

de woonboerderij op hun erf veel grasland, waar Frans al maaiend wandelpaden en -paadjes onderhoudt, maar bovendien een enorme cirkel die jaarlijks wordt gebruikt voor ceremonies, onder andere door een dansgroep. Hun stabijhond loopt meestal met een bal in haar bek om ons heen. Af en toe wordt die bal weggegooid en komt hun hond snel in actie. Wat een rust om ons heen. In de boomgaard hangen zelfgemaakte

vlaggetjes, door een groep schoolkinderen voorzien van vrolijke vredelievende wensen. Het is prachtig weer op deze zaterdag. Frans benut die tijd voor een schilderbeurt buitenom van de chalet die verder op het erf staat. Vanaf begin april is die ruimte voor 8 weken bezet, daarna beschikbaar voor kort verblijf door gasten; wij kunnen nog even binnen een kijkje nemen. De chalet biedt ruimte aan twee personen en heeft een schitterend uitzicht.

Dan weer terug naar de boerderij. Op de deel is ook al zoveel te zien. In het midden vanaf een soort ronde trapsgewijze witte cirkel een stevige trap naar de open zolderruimte alwaar eveneens een podium. Bovendien ligt daar een uitstalling van oud landbouw gereedschap; ik herken veel. Terug in het woongedeelte van de boerderij kreeg ik vanuit de open keuken al een rondleiding door Marijke. Heel verrassend dat hun slaapkamer in de 'kop' is gesitueerd, maar je hebt daar wel rondom ramen en diverse kleurrijke glas-in-lood raampjes. Zelfs een kelder laat Marijke me zien, dat was vroeger de ruimte waar werd gekarnd. Het is omgebouwd tot een heus "wellness appartementje".

Marijke toont me een stuk (pneumatisch) gereedschap, een nietmachine. Haar vader Coen onderhield, verkocht en repareerde dat soort machines (ook spijker-varianten) en kwam daartoe in veel fabrieken in Noord-Holland. Achter zijn naam staat in ons boek als beroep: 'servicespecialist'. "Een trotse Andringa, zo noem ik mijn vader graag, hij was trots op zijn naam, dat straalde hij uit, indrukwekkend, mede door zijn lengte van 1,90." **Coenraad Andringa** (KA1311) is op 90-jarige leeftijd op 12 december 2023 overleden in een verzorgingstehuis te Witmarsum, waar hij zijn laatste dagen noodgedwongen verbleef. Op zijn overlijdensbericht prijkt het Andringa wapen. Coen woonde lange tijd zelfstandig te Aalsmeer, samen met zijn vrouw **Diny**. Zij verhuisden, gelukkig samen, als echtpaar naar Friesland, daar was voor hen een mooie passende plek. Nu woont Diny alleen in hetzelfde huis. Zoon **Rolf**, de schoonzussen, kleinzoon en anderen bellen veel met haar en komen natuurlijk ook zo nu en dan langs. Haar dochter **Marijke** bezoekt haar moeder vaak. Elke week komt Diny een keer mee naar de boerderij in Lollum voor extra gezelligheid en de warme maaltijd.

*Op deze foto v.l.n.r.: Coen Diny Marijke en Rolf op 23 mei 1986.
(Het is op het 25 jarig huwelijksfeest van mijn ouders. We zijn gewend regelmatig dingen te vieren en dit was ook zo'n moment, schrijft Marijke.)*

We beginnen ons gesprek op 8 maart 2025 met koffie, thee en boterkoek aan de grote keukentafel. Zowel Marijke en Frans hebben uit hun eerste huwelijk kinderen, inmiddels volwassen. Marijke haar zoon **Vincent** is in 2021 getrouwd. **Marijke** laat mij een fotocollage ervan zien. **Frans** zijn twee dochters **Kim** en **Hedy** zijn bijna even oud als de mijne. Na hun echtscheidingen is het huwelijk tussen Frans & Marijke op 21 dec. 2005 gesloten. Zij kenden elkaar van hun werk in Amsterdam.

"In 2003 was reeds 'De an'dre ingang' gecreëerd; met een beetje fantasie zie je in dat woord Andringa. Coaching van mensen en teams die zich wilden ontwikkelen was het belangrijkste aanbod die eerste jaren. Lanuzamerhand kwam er de behoefte aan 'een eigen plek'. Dat werd nog een hele ontdekkingsreis en door omstandigheden moesten er ook weer nieuwe banen worden gevonden. Extra blij waren we dan ook toen we eind 2017 deze locatie bij **Lollum** ontdekten en in 2018 namen we onze intrek.

De woonboerderij is een kop hals romp boerderij. De kop en de hals zijn enkele honderden jaren oud; de romp is herbouwd in 1897 op de oude staanders. De romp is circa 13 meter hoog en daarmee één van de hoogste boerderijen in de omgeving

De eerste jaren stonden in het teken van inburgeren en veel nieuwe fijne mensen leren kennen. We moesten ook wennen aan 'zo'n groot huis' en reisden heen en weer naar de randstad omdat daar ons werk was. We lieten een fantastische trap plaatsen naar de hooizolder en maakten de woning naar onze zin. Eind 2019 begonnen we te dromen over een verbouwing van de oude stallen en nét voor corona uitbrak hadden we tekeningen en raakten we in gesprek met een bouwbedrijf. De grote verbouwing startte in oktober 2020 en is binnen het jaar grotendeels afgerond. We beschikken nu over een grote centrale vergader- en/of trainingsruimte en diverse sub ruimtes.

Op de website over deze te huren ruimtes

<https://www.buitenbusiness.nl/vergaderlocatie/de-andre-ingang> staat

<< Wij, Frans en Marijke, hebben jarenlang ervaring met het deelnemen aan heidagen, vergaderingen, cursussen... langdradige en vlotte, fijne en minder fijne bijeenkomsten. De leukste en daarmee de meest effectieve waren altijd op een locatie 'weg van kantoor'! Dat is iets

dat je jezelf zo nu en dan moet gunnen. Met onze plek delen we alles wat wij ooit als prettig hebben ervaren in onze loopbanen. We maken het jullie echt naar de zin. Naast deelnemer hebben we ook ervaring als spreker, trainer, procesbegeleider. Als het nodig is, prettig is, kan één van ons ook adviseren of een rol vervullen tijdens jullie dag(deel). Informeer naar de mogelijkheden! >>

Nu kan ik, Tsjikke, er hierover informatie gaan geven, maar e.e.a. staat ook heel duidelijk beschreven in hun website **HeelBewustAnders.nl**.

Wat daarin niet staat vermeld, is dat zij eveneens graag '**helpende handen**' ontvangen bij de vele klussen in en rond hun boerderij in ruil voor een of enkele gratis overnachtingen! Neem daarover maar eens contact op met Frans & Marijke. En bekijk vooral de foto's op hun website; in de zomer is het nog veel mooier dan nu, begin maart, want dan ervaar je overal volop bloeiende wilde bloemen.

Heel hartelijk dank voor jullie vriendelijke, gastvrije ontvangst ! Tsjikke Andringa.

Wij hadden een droom, een lang gekoesterde wens om 'later als we groot zijn' alles te verkopen en met een camper door Europa te trekken. Wij zijn **Robert & Marian Andringa**, sinds 1984 samen en sinds 2003 geregistreerde partners; wel een trouwboekje maar niet officieel getrouwd. Robert is de jongste zoon van wijlen Harry en Zus Andringa uit Drachten. Onze camper kwam in 2021, een Mobilvetta die we al gauw tot de Mobildiva omdoopten. Ons huisje op wielen waar we in de weekenden en vakanties enorm van genoten; we werden helemaal verliefd op het vrije camperleven en het zorgeloze nomadenbestaan. Zo verliefd dat we in de zomer van 2023

besloten ons mooie huisje in de verkoop te doen, maar we waren er in al onze naïviteit niet op voorbereid dat dit onze poort naar 'het roer om' zo snel zou openen. Ons huis was vlot verkocht, de inboedel ook en de meest persoonlijke spulletjes gingen in de opslag. In oktober 2023 namen we afscheid van huis & haard, van onze banen en gaven we al onze zekerheden op om onze droom nú te verwezenlijken: fulltime reizen zonder plan, zonder vaste bestemming. Gewoon gaan waar we willen en voor onbepaalde tijd de zon achterna rijden. Het blauwe straatbordje **Andringa's laantje** heeft Robert cadeau gekregen voor z'n 50e verjaardag en hing bij de oprit van onze woning in De Wilp. Natuurlijk reist dit naambordje met ons mee en prijkt op de mooiste plekjes in Europa.

We zijn ons avontuur begonnen met een soort van reishonger, zoveel mogelijk te willen beleven en zien, ingegeven door vele reisboeken en prachtige plaatjes op de socials. We reden het hele Iberisch schiereiland rond en genoten van de onophoudelijke 'Spaanse lent' in hartje winter. We hebben de leukste dorpjes en gezelligste steden gezien, teveel om op te noemen. Gelukkig houden we onze Polarsteps consequent bij om ons er zelf vaak aan te herinneren wanneer en waar we ook al geweest zijn. We hebben de Tabernas woestijn doorkruist, de Picos de Europa/Spanje (*zie foto met Robert en Siku*) en werden wakker aan de mooiste baaien in Zuid- en Noord-Spanje. Ook de Algarve is een prachtige overwinterbestemming. Maar aan de Atlantische kust van Portugal werden we gegeseld en gegijzeld door aanhoudende regen en kou om er daar achter te komen dat samenleven op zeventien vierkante meter in zo'n situatie écht wederzijdse uithouding vergt.

Dat gold ook voor ons uithoudingsvermogen afgelopen zomer in Italië met 40 graden en we de dagen doorbrachten met koude natte handdoeken om het hoofd gewikkeld. Ook dat hebben we doorstaan, net als kapotte accu's, een lekke band, ziekte en autoschade. In elk opzicht zijn we erg op elkaar aangewezen, van techniek tot huishoudelijke taken tot gezondheid. Team Robert & Marian, bijgestaan door reismaatje en viervoeter Siku, draait zo al bijna anderhalf jaar op volle toeren. En alles wat in een thuissituatie zo ontzettend vanzelfsprekend is, is in het camperleven vaak een uitdaging. Een leuke overnachtingsplaats is niet altijd makkelijk te vinden, dat geldt ook voor een LPG-station om onze gasvoorraad weer aan te vullen. Voor de boodschappen checken we eerst Google Maps of er genoeg parkeermogelijkheid voor de camper is en zijn we altijd voorbereid om een paar dagen zelfvoorzienend door te brengen. Het motto "The world is our garden" is echt van toepassing. Want bevalt de tuin ons niet, dan slingeren we de Mobildiva weer aan op zoek naar een andere leuke plek. We genieten van elk moment, spontane ontmoetingen en babbeltjes en hebben tot op de dag van vandaag geen spijt van onze keuze.

Op het moment dat we dit schrijven, verblijven we weer in Spanje en is het even niet de zon achterna reizen. Door een DANA-waarschuwing staan we op een prima gefaciliteerde camping en zitten we de buien en storm hier wel uit. Langzaamaan maken we plannen voor onze terugreis naar Nederland.

Aan het fulltime reizen hangt namelijk wel een kaartje: we hebben de wettelijke verplichting 4 maanden per kalenderjaar in NL te verblijven en onze reisverzekering heeft een houdbaarheidsdatum van 180 aaneengesloten dagen verblijf in het buitenland. Maar dat is geen straf hoor, ook thuis (onze thuisbasis bevindt zich momenteel in Drachten) is het prachtig, hebben we weer tijd voor familie en vrienden en zijn we telkens weer verrast door de mooie plekjes die we daar vinden. We hebben geen flauw idee waar of wat de toekomst ons zal brengen. We maken geen haast en blijven tot die tijd lekker op ons dooie akkertje doorreizen.

Hartelijke groet, Robert en Marian Andringa (LE2222)

HERHAALDE OPROEP KUNST VERJAARSKALENDER

Hallo alle Andringa's en aanverwanten.
Even nog een herinnering:

Wij hebben van een paar personen foto's toegestuurd gekregen van hun kunstwerken voor de nieuwe kunst verjaarskalender, maar er zijn vast nog wel meer Andringa's die ook graag hun kunstwerk op de nieuwe ANDRINGA verjaarskalender willen zien.

Daarom nogmaals deze oproep.

Stuur 2 á 3 foto's van jullie kunstwerk met onder iedere foto jullie naam, familiecode, wat het voorstelt en met welke techniek.

Jullie hebben nog 2 maanden de tijd (tot eind mei 2025).

Daarna maken Giny en Ida een selectie voor de 12 maanden van de verjaarskalender. Dus lieve mensen, stel ons niet teleur. Twijfel niet, maak een foto van jullie kunstwerk en stuur het op naar ida.andringa47@gmail.com.

Wij kijken er naar uit.

Doen... Doen... Doen

Vriendelijk groet
ook namens het bestuur
van de Andringa Stichting

Giny en Ida Andringa

(Voorbeeld uit de vorige kalender bij de maand augustus)
Visserijdagen Makkum / Acryl op paneel / Tsjerk Andringa (ZG21133)

IN MEMORIAM onze genealoog YPE BROUWERS (1949 – 2025)

Met een prachtige diaserie wordt het leven van onze genealoog drs. Ype Brouwers geëerd bij zijn afscheid in 'Andringa State' te Marssum.

toespraken door luisteren we naar de muzikale helden uit de jaren '60 en '70. Bob Dylan's 'Sad eyed lady of the lowlands'; 'Laat me...' van Ramses Shaffy en het onvergetelijke 'Riders on the storm'. We kijken naar foto's waarop Ype wordt getoond van peuter, puber, student, opgroeiend naar volwassene. Verliefd, verloofd, getrouwd met Japke Hoekstra; heit (vader) van hun zoons Doeke en Fonger, later gescheiden. We zien hem, thuis volop genietend van zijn beide zoontjes en tijdens vakanties, maar nog vaker Ype met grijs haar als pake (opa), ook weer zo zichtbaar blij genietend van zijn vier jonge kleinkinderen (nu 0, 1, 3 en 3 jaar) en hun ouders. We luisteren naar oudste zus Marisca, die het verhaal vertelt van Ype 's jeugd. Ze schetst hem als een talentrijke jongeman. Dat hij ooit een veelbelovend zwemmer was en wedstrijden won; dat hij prachtig kon tekenen en zijn Sinterklaasgedichten vermaard waren. Na zijn studie eerst werkzaam als docent schei-, natuur- en wiskunde; later als freelance zelfstandig genealoog.

Beide zonen Doeke en Fonger beschrijven Ype als vader en grootvader, hoe hij altijd klaarstond, met veel geduld uitleg kon geven ('s avonds liggend op het strand de sterrenstelsels kon wijzen en benoemen) en zo genoot van zijn 'pakesizzers'. De 'collega's' vertellen over zijn vermaardheid als genealogisch onderzoeker, hoe hij steeds dieper de historie in wist te duiken en de ontdekte informatie nauwgezet wist te duiden. En hoe onthand zij zijn nu hun samensteller en eindredacteur van het Genealogisch Jaarboek zo plotseling is weggefallen.

Mooie anekdotes die een kijkje geven in het leven van onze genealoog. Al blijft het onduidelijk hoe hij zo plotseling kon overlijden. Wij kennen hem eigenlijk slechts als harde werker, feiten achterhalend en verzameland uit oude archieven en originele DTB-boeken vanuit de PB (Prov. Bibl.) / later Tresoar. En van zijn merkwaardig dagritme: 's morgens slapend, 's middags de originele archieven raadplegend om die gegevens tot 's nachts laat uit te werken.

Het was enorm schrikken afgelopen zaterdag toen ik het overlijdensbericht via broer Piter kreeg toegemailed. Ongelooflijk, ús Ype, nu reeds heengegaan, nauwelijks te bevatten. Voor de realisatie van Andringa boek deel 3 hebben Ype, Herman, Piter en ik lange tijd als redactie aan dat boek gewerkt. Was Ype ziek? Uit de advertentie blijkt dat hij dinsdag 11 februari is overleden, pas zaterdag 15/2 staat de advertentie in de krant, wat is er gebeurd?

Een week later brengt Japke mij via de mail op de hoogte. Op woensdagmorgen kreeg zij het verdrietige nieuws te horen via jongste zoon Fonger; hij was al in het

ziekenhuis geweest; broer Doeke was onderweg. De dinsdagavond ervoor hoorde Ype's buurvrouw vanuit haar tuin een rare klap, zij ging op onderzoek, zag Ype door het raam in zijn keuken liggen, riep een andere buurvrouw erbij die cardiologisch verpleegkundige is. Zij konden naar binnen, omdat Ype de achterdeur nooit op slot deed. Samen met nog een buurman probeerden zij Ype te reanimeren; het ambulancepersoneel

nam het even later over en bracht hem naar het ziekenhuis. Helaas was het al te laat. Een andere buurvrouw, met wie Ype soms buiten op straat contact had, maakte zich zorgen over hem: hij werd zo mager, liep met gebogen schouders en fietste steeds langzamer. Wat was er met hem aan de hand? De jongens veronderstellen iets aan zijn longen; hij hoestte ook veel. Wij zullen het nooit weten en Ype zelf wilde het ook niet weten. In het ziekenhuis ontdekten ze even later een laatste aantekening in zijn dossier van 15 jaar daarvoor...

Japke beschrijft hoe zij afscheid van hem kon nemen: "Ik bin yn'e roukeamer west. Hij lei der sa fredich bij en hie sa'n moaie enerzjy. Hy like te sizzen: alles is goed"

Daarna bedankt ze me persoonlijk: "De afscheidsdienst was voor ons, hoe moeilijk ook met al ons verdriet, als een warme deken. Tsjikke, opnieuw dank voor de door jou uitgesproken woorden. Jullie waren een heel groot en belangrijk deel van Ype's leven. Jullie hebben hem zoveel vertrouwen gegeven en een podium aangereikt vanwaar hij zijn kwaliteiten kon aanbieden.

Hartelijk dank daarvoor.

Met lieve groet, Japke Hoekstra."

In de voorwoorden van onze drie Andringa boeken (1985 / 1996 / 2016) wordt de onmisbare deskundigheid van Ype Brouwers lovend beschreven door onze oud-voorzitters Sjoerd, Tsjerk en Herman, alle drie reeds overleden.

Piter schrijft over Ype: << Over de samenwerking bij het maken van Andringaboek 3: Natuurlijk ging het meeste mailverkeer tussen Tsjikke, Herman en Ype. Ik was vooral vormgever en eindredacteur. Tijdens de correctieslag (alle teksten werden nauwgezet gelezen door Ytje en Margriet) werden er regelmatig opmerkingen en vragen naar Ype gestuurd. Vlot kwam er dan antwoord, met nauwgezette uitleg over de reden waarom iets precies zo vermeld moest worden. En een enkele keer met lof als een voorgestelde aanpassing meer duidelijkheid opleverde. In mijn herinnering draagt Ype nog altijd een slobbertrui en fietst hij door weer en wind op een oud damesfietsje over de Schrans. Hij woonde toen nog met Japke in de Stationssteeg. We moeten wel samen aan de tap hebben gezeten van 'de Blauwe Druif', het kleine kroegje van Ybele naast het Oranje Bierhuis. Maar daarvan is het meeste me niet bijgebleven. Een verrassing viel me ten deel bij hun huwelijk. Ik was met zussen Lybrich en Tsjikke aanwezig op de receptie, heel gezellig, toen Japke me tegen het eind ervan aansprak: "Hast sin om aanst mei te iten? In kollega fan my hat ôfsein, wy hawwe no in plakje oer!" Zo werd ik gast op het bruiloftsmaal tussen hun vrienden en familie en kon men mijn hoofd terugvinden op tal van foto's van die dag. >>

In de rouwadvertentie (Friesch Dagblad en Leeuwarder Courant op 18 febr.) door vier instanties van o.a. het Genealogysk Wurkferbân wordt stilgestaan bij de vele kwaliteiten van Ype op genealogisch gebied.

Op de foto van 30 nov. 2024 krijgt Ype (rode trui) het net verschenen Genealogysk Jierboek 2024 overhandigd.

Tige tank, Ype, foar alles!

Tsjikke

Broer Jouke & Jacqueline Andringa – Cox (YB12212) stuurden laatst deze foto van een voor hen bekende bank. Zo'n 25 jaar geleden hadden zij een zelfde bank op ong. dezelfde plaats gezien, maar die was door barsten & scheuren aangetast en daarna geruimd. Na ontvangst van die foto opperde ik toen meteen het plan om hier in ASN81 aandacht aan te besteden.

Het bankje staat op een driehoekje gras tussen JH Kruisstraat en de Lindenlaan...

De tekst op de rugleuning is moeilijk leesbaar, daarom de plaquette hier uitvergroot en het opschrift overgetypt:

BANK, geplaatst ter herinnering aan het, onder architectuur van K.R. POST, door het gemeentebestuur van Aengwirden gesticht straatplan Anno 1925, mede ter gedachtenis aan den arbeid van het Raadslid wijlen J. de WILDE.
Jhr. W.R.L. van ANDRINGA de KEMPENAER, Burgemeester
B. de Jong & K. de Wilde Wethouders.

Jhr. Willem, zoon van Jonkheer Willem & Arentia van Andringa de Kempenaar (MA21), was 100 jaar geleden burgemeester te Aengwirden (bij Heerenveen). Over hem in Andringa boek 3 op pag. 203:

MA21 - 6. Jhr. WILLEM REGNERUS LIVIUS van ANDRINGA de KEMPENAER, burgemeester van Zweeloo 1909-1914, Utingeradeel 1914-1919 en Aengwirden 1919-1929, geb. te Groningen 14 jan. 1878 en ovl. te 's-Gravenhage 28 aug. 1931. Hij trouwt te Zuidlaren 9 juni 1909 Jkvr. **MARIE ANNE WILHELMINE LOUISE de MILLY van HEIDEN REINESTEIN**, geb. te Zuidlaren 25 juni 1878 en ovl. te 's-Gravenhage 10 juli 1960, dochter van Jhr. Mr. Louis Albert Sigismond Jacques de Milly van Heiden Reinestein en Jkvr. Rolina Maria van Holthe tot Echten. Dit huwelijk bleef kinderloos.

Wandelaar / verpleegkundige GINY in de schijnwerpers (LA1311)

Giny, Jetty, Wim, Lieske, Afke, Ali, Helena, Annie en Koos, allen kinderen van Simme Tjipke & Johanna Aleida Andringa – Wijngaard (LA1311) en alle negen geboren te Lutkewierum binnen twaalf jaar in de periode 1959 tot 1971. Tegenwoordig zou dit grote gezin afgebeeld kunnen worden in het tv programma 'Een huis vol...'. Alle negen namen zijn afgekort, maar elk kind draagt wel een dubbele voornaam: de oudste, Regina Elisabeth (Giny) heeft dus zes zussen en twee broers, kijk maar eens in Andringa boek deel 3 op blz. 154 e.v.

Op een van onze eerste Andringa Familiedagen was Giny haar vader Simme aanwezig met zijn vier broers Wiebe, Johannes, Tjitte en Theo. Dit moet haast wel de derde familiedag op 9 febr. in 1985 geweest zijn, want Johannes overleed op 8 dec. 1986. Zou ik nog een foto kunnen achterhalen van die vijf broers op die dag, nee dus. Wel zijn hun namen in het Familiedag programmaboekje genoteerd: Wiebe, hij was ongehuwd en pastoor aan de St. Caecilia parochie te Neede (Gld.), Johan & Dora uit Bennekom, Simme & Johanna uit Lutkewierum, Tjitte & Betty uit Dronrijp en Theo & Boukje uit Bilthoven. Van deze negen mensen leven Tjitte & Betty nog; zij hadden een goed contact met mijn zus Geiske destijds in Dronrijp.

Giny haar heit is vernoemd naar zijn oom Simme Andringa (*1889 †1972), die gehuwd was met Grietje; dat huwelijk bleef kinderloos. Over deze Simme staat een bijzonder verhaal in boek 3:

<< **Simme** (LA13) bleef vrij lang werkzaam op het ouderlijk bedrijf. Hij had speciale gaven

in de omgang met het vee en zorgde in het bijzonder voor de fokstieren en de kalveren. Het inzetten van een neusring bij betrekkelijk grote stieren deed hij geheel alleen, voorwaar geen geringe prestatie. Eenmaal ging hij met een stier aan het touw door de sloot, want zijn principe was: wat je eenmaal vast hebt, moet je nooit loslaten. Hij had ook een sterk gevoel voor techniek en werd later dan ook de 'machineman' op het bedrijf. Hij trouwde in 1937 met zijn vroeger buurmeisje Grietje Hiemstra. In die jaren bezocht Simme veel boeldagen en verkopen; ook verzamelde en repareerde hij uurwerken en klokken. >>

Maar waarom staat **Giny** in dit artikel in de schijnwerpers? Sinds enkele jaren is Giny bestuurslid van de Andringa Stichting. Al vrij snel nam zij het notuleren over; door mijn gehoorproblemen kon ik onze vergaderingen niet meer goed volgen.

Wat ben ik enorm blij met haar positieve inzet daarvoor; langzamerhand gaat Giny meer secretariële bezigheden overnemen. Gister konden onze penningmeester Eppie en ik vanuit St. Nicolaasga met haar meerijden naar ons ASB/ASW overleg in Huizen. Op de terugweg achterin haar auto zat ik na te denken over alle kopij voor ASN81 en zo vroeg ik Giny of zij aan dit artikel wilde meewerken. Het wordt niet een echt interview, maar een samenwerking op 'afstand'. Giny wilde er wel over nadenken. Zelf start ik, Tsjikke, met de inleiding, Giny vertelt daarna verder.

Ik ben **Giny Andringa** (LA1311). Ik ben geboren op Greate Wierum onder Lutkewierum. Kom uit een gezin van 9 kinderen, waarvan ik de oudste ben. Opgegroeid op een boerderij (veehouderij). Toen mijn ouders het bedrijf overnamen van zijn vader Willem Andringa (LA131) was het een middelbedrijf, maar al snel was het een kleinbedrijf. Het is bewonderenswaardig hoe mijn ouders het bedrijf hebben gerund en alle kinderen de mogelijkheid hebben gegeven te leren wat ze wilden. Als kinderen hielpen we mee op het bedrijf en in de huishouding. Ik heb goede herinneringen aan bijvoorbeeld de hooitijd. Met elkaar de pakjes hooi opladen op het land en later lossen in de schuur.

De lagere school heb ik bezocht in Reahûs. Vervolgens het voortgezet onderwijs in Sneek: MAVO en de HAVO-top. Daarna ben ik de zorg ingegaan. Daar ligt mijn passie. Op de oude locatie van het Sint Antoniusziekenhuis in Sneek in-service opleiding gedaan met aansluitend de kinderaantekening. Toen ik daar mee klaar was, was er een overschot aan kinderverpleegkundigen. Door het hoofd van de interne geneeskunde met oncologie ben ik benaderd of ik niet op haar afdeling wilde komen werken. Dat heb ik gedaan. Mijn plan was om eerst nog wat ervaring op te doen om daarna een keer een overstap te maken naar een ander ziekenhuis. Er kwam een nieuwbouwplan voor het genoemde ziekenhuis. Dat was het moment dat ik besloot om mijn horizon te verbreden. In een verpleegkundig blad stond een advertentie voor de kinderoncologie afdeling in het Emma-kinderziekenhuis, onderdeel van het AMC te Amsterdam. Twee vliegen in één klap: terug naar de kinderezorg en blijven werken in de oncologie. Na het sollicitatiegesprek kreeg ik gelijk te horen dat ik was aangenomen. Meer dan 30 jaar heb ik binnen het kinderziekenhuis van het AMC gewerkt op verschillende afdelingen en in verschillende functies. De laatste jaren heb ik als kinderoncologieverpleegkundige op de dagbehandeling gewerkt. Per 1 februari 2024 ben ik met 'vervroegd' pensioen gegaan.

Op latere leeftijd heb ik een vaste relatie gekregen. Dat gaf mij de kans om samen met een vriendin vóór die tijd verre reizen te maken. Zij kreeg ook pas op latere leeftijd een vaste relatie. Wij zijn samen onder andere naar Amerika, Canada,

Indonesië, China, Marokko, Peru, Suriname, Zuid Afrika, Japan, Thailand, Nieuw Zeeland, India en Nepal geweest. Goed voor je sociale ontwikkeling. Dan beseft je dat het toch niet zo slecht is dat je wieg in Nederland stond.

Mijn partner heet **Rudolf Terpstra**. Hem ken ik al langer, maar als echtgenoot van mijn vroegere buurmeisje. Met haar heb ik vroeger veel gespeeld, we fietsten wel samen naar Sneek als het uitkwam met de schooltijden. Het contact is altijd gebleven. We liepen de deur niet bij elkaar plat, maar gingen altijd verder waar we gebleven waren. Zij hebben samen 2 zonen gekregen. Helaas is mijn buurmeisje in 2012 overleden na een agressieve vorm van kanker. Vervolgens is de vriendschap uitgroeid tot een vaste relatie. Het gezin Terpstra woonde op de Gouden Boaiem, een eiland tussen Heeg en Woudsend. De eerste jaren dat ze daar woonden werd je, als je op bezoek ging, opgehaald uit Woudsend. Vervolgens was het een kwartier varen naar hun boerderij. Later hebben ze een weg gekregen vanuit Smelbrége naar de Wijmerts.

Het bezoek hoefde toen alleen overgehaald te worden. In het eerste jaar na het overlijden van Rudolf zijn vrouw zijn de 2 zonen naar Blauwhuis verhuisd en Rudolf later naar Hommerts, waar hij een huis kon huren. In de tijd dat hij daar woonde heeft hij zijn rijbewijs gehaald. Rudolf bleef in de buurt van zijn familie, waar hij geregeld de helpende hand biedt. *Foto: Rudolf staat bij een bouwwerk. Deze foto is gemaakt in het Waterloopbos bij Marknesse. Daar zijn de deltawerken op schaal uitgetest.*

In 2016 werd het huis in Hommerts verkocht. Rudolf is toen bij mij in Almere

komen wonen. Ondertussen waren we op zoek naar een huis in Friesland. In mei 2017 zijn we verhuisd van Almere naar Sint Nicolaasga. Dit dorp ligt vrij dicht bij de snelweg. Ook in de winter moest ik op het werk kunnen komen. Zo'n 7 jaar heb ik op en neer gereisd naar het werk. Rijden is voor mij een ontspanning, voor Rudolf een inspanning. Ik heb gesolliciteerd in Friesland, maar dan kreeg ik – vanzelfsprekend – te maken met een

proeftijd. Achteraf ben ik blij dat ik in Amsterdam ben blijven werken. Want dat gaf mij de mogelijkheid om eerder te stoppen met werken, gezien de staat van dienst.

Naast het werk kon ik wel ontspanning gebruiken. Dat vind ik in de vorm van wandelen. Na 11x de Elfstedentocht te hebben gefietst, vond ik het wel welletjes. Het is oppassen geblazen, zo druk. Er werd gezegd waarom ga je deze tocht niet wandelen. Dat is veel gemoedelijker. In 1999 de stoute schoenen aangedaan. Dat

beviel goed. De eerste paar jaar trainde ik voor de genoemde tocht en na het volbrengen stopte ik. In 2000 heb ik vanzelfsprekend mee gedaan aan de Slachte marathon, want de route loopt langs de boerderij waar ik geboren ben. Op een gegeven moment raak je toch besmet met het wandelvirus. Je loopt vaker een georganiseerde tocht. De grenzen ga je verleggen.

Vorig jaar heb ik voor de 20ste keer de wandel Elfstedentocht volbracht en de afgelopen tijd de Nijmeegse vierdaagse 15x gedaan. Een ander favoriet is Tocht om de Noord, een wandel 2-daagse in het Groningse land, wat een culturele beleving is. Dezelfde organisatie organiseert 1x per 4 jaar in januari de Noorderrondtocht, een winter vierdaagse. Dit is gebaseerd op de Noorderrondrit, een schaatstocht in de provincie Groningen.

Ik wandel het hele jaar door, met name op de zaterdag. Ook waag ik me aan Kennedymarsen. Dat is 80 kilometer wandelen binnen

20 uur. Deze marsen worden op verschillende plekken georganiseerd, zo'n 30 per jaar. De allereerste ervaring voor mij was in Waalwijk: de 80 van de Langstraat. Omdat je ook 's nachts liep vond ik het wel fijn dat er een grote deelname was. Dan heb je altijd wel medewandelaars om je heen. Je weet niet wat je kan verwachten. Eén van de mooiste marsen is de Kennedymars van Vijfhuizen. De verzorgingsposten waren in vrachtwagens, met maximaal zo'n 100 deelnemers. Prima verzorging en je loopt door een prachtig gebied. Het was elke keer genieten. Maar helaas is deze gestopt. De langste afstand die ik gelopen heb is 110 kilometers binnen 24 uur. Een voorbeeld hiervan is de Z tot Z-tocht, van Zeewolde naar Zeewolde. De eerstvolgende uitdaging is de Kennedymars van Klarenbeek. Dat wordt mijn tiende deelname aldaar.

Giny, wat heb ik jou door deze verhalen nu veel beter leren kennen en waarderen! Heel hartelijk dank voor deze unieke samenwerking! Tsjikke Andringa (YB12214)

OPROEP GAST SCHRIJVERS voor Andringa Staach Nijs !!!

Voor het eerst doen wij een oproep aan u allen, lieve lezers van ons familieblad ASN - ANDRINGA STAACH NIJS, om eens als **gastschrijver** in actie te komen.

In het artikel over / door Giny (LA) heeft u haar bijdrage kunnen lezen, eigenlijk kun je haar dan tevens als gastschrijver beschouwen. Maar dat geldt eveneens voor het artikel door Robert & Marian (LE – zie blz. 11) aangeleverd. Door hun verhuisbericht raakten wij in correspondentie; las ik even later iets over hun boeiende camperreis en daardoor vroeg ik hen om kopij aan te leveren voor dit ASN. Wie weet volgen er later meer verhalen door hen of door andere Andringa's.

Voor onze buitenlandse editie ASNE - Andringa Staach News English - zijn we een aantal jaren geleden begonnen met de vraag naar 'guestwriters'. Elke keer is het enorm verrassend wat er aan verhalen met foto's binnenkomt.

Wij zijn reuze benieuw naar uw verhalen!

Laat ons verrassen met een verhaal over uw / jouw leven, werk, hobby's, sportactiviteiten, vrije tijd, vrijwilligerswerk, enz.

Daarom deze OPROEP aan alle Andringa's en/of aanverwante lezers die als gastschrijver hun bijdrage willen leveren aan een volgende editie van het familieblaadje ANDRINGA STAACH NIJS. Afhankelijk van het AS bestuur en de eindredactie van ASN wordt uw artikel inclusief meegeleverde foto's geplaatst.

Klim in de pen, laat uw schrijfmachine ratelen, pak je laptop. ...
Alvast hartelijke dank !!!

Mail:
andringastichting@hetnet.nl
of schrijf naar:
redactie ASN
secretariaat
Andringa Stichting
9269NB Feanwâlden

De zesenvestigste aflevering alweer - een verhaal over ontmoetingen met Andringa's ... nu in ASN 81. Regelmatig ontmoet ik mijn eigen Andringa familie en af en toe de Andringa's van het Andringa Stichtings Bestuur. Daarnaast hoor, lees, zie of ontdek ik vaak iets over andere mensen die dezelfde achternaam dragen of er aan verwant zijn. Overigens ben ik altijd benieuwd naar jullie reacties & verhalen, stuur eens iets op, wie weet wordt daar in het volgende ASN op ingegaan.

Vandaag, 7 febr. 2025, schrijf ik ter inleiding naar een paar mensen die misschien iets gaan schrijven voor dit ASN nummer: << Goedemiddag, naar buiten kijkend vanaf mijn bureaustoel op de Andringa kamer, zie ik een stralende zon en een bijna wolkeloze blauwe lucht, maar toen ik net mijn drie kippen nieuw voer gaf, merkte ik dat het door de oostenwind toch nog heel erg koud is buiten. Maar goed, in de voortuin bloeien reeds gele primula's, dus op naar het voorjaar... >>

Onze penningmeester **Eppie Andringa – Bijma (SA1212)** vierde begin februari haar 85^e verjaardag in een restaurant aan het water te Gerkesklooster. Ze lijkt met haar grijze haar wel een beetje op de vrouw van deze foto, ook Eppie was gekleed in een rood jasje. Wat heb ik daar veel Andringa's ontmoet, maar ook de Bijma's, rechtstreekse familie van Eppie. De beide zoons van Jaap & Eppie, Rinze en Geert met hun gezinnen, waarbij zelfs drie achterkleinkinderen

Ivar, Hanna en Nyk. Van dat half jaar oude jochie liet een trotse pake Rinze mij een filmpje zien waar Nyk kruipt! Het nageslacht van Jaap en twee broers Wopke en Sietse, alle drie reeds overleden en zijn zus Aaltje was er voor zover ik weet, ook aanwezig. Voor het eerst ontmoette ik bewust Wopke zijn drie kinderen: Gerbrich, Rinse en Egbert Anne en de beide dochters van Aaltje: Hannie en Marijke, met hun gezinnen. Door mijn gehoorproblemen en het rumoer aldaar, kon ik hen moeilijk verstaan, dus ik ging op zoek naar pen en papier, heb hen gevraagd om hun namen te noteren en nu ligt hier een lijstje met 23 namen, voor het merendeel Andringa's, 14 stuks. Eppie haar broers Bareld en Wiebe kregen geen kinderen, maar haar zus Greet wel en ook zij waren erbij. Verder een groep trouwe vrienden van zowel Jaap en Eppie, wat was het gezellig en wat zijn wij allen door jou enorm verwend, Eppie! Tige tank!

Precies een week later op dinsdag 11 febr., overlijdt **Ype Brouwers** (75 jaar oud). Nee, geen Andringa, maar wat heeft hij enorm veel voor ons als grote Andringa familie, betekend. Lees ook het In Memoriam over hem. Deze rubriek gaat over 'Ontmoetingen met Andringa's'. Bij zijn afscheid waren vanuit Emmeloord Jinse & Yvonne Andringa (ZG21141) aanwezig, zoon van onze oud voorzitter Sjoerd; Cees Andringa (YA21214), onze huidige voorzitter en vanuit het AS bestuur tevens Ida Okx – Andringa (LE213) uit Almere, Eppie Andringa – Bijma (SA1212) uit Kollum, Tsjikke (YB12214) en mederedacteur / graficus Andringa boek dl. 3: Piter Andringa (YB12215). Maar er waren veel meer belangstellenden, een grote opkomst. Na afloop heb ik met verschillende van hen kunnen spreken. Ype, zo plotseling heengegaan, wat zullen wij hem enorm gaan missen maar zijn naaste familie natuurlijk nog veel meer. Opnieuw wens ik jullie allen veel sterkte!

Een 50-jarig huwelijk komt steeds minder voor. Met mijn ouderlijke gezin vierden wij dat heuglijke feest van heit **Sybe &** mem **Grytsje** Andringa – Werkstra in 1989; vijf jaar later waren mijn ouders zelfs 55 jaar gehuwd, ook een mijlpaal! Oudste

broer Geert & Pytsje waren 50 jaar getrouwd in 2018; broer Jouke & Jacqueline in 2023 en broer **Klaas Evert & Ytsje** vorig jaar, maar door het overlijden van Ytsje haar mem op de dag ervoor, is het feest uitgesteld naar 1 maart 2025. Gister kreeg ik dit berichtje van een verre achternicht: << 50 jaar getrouwd, feest van je broer, hoe mooi! Je zal in je hoofd al wel aan het broeden zijn voor een leuke sketch of

quiz. Ongetwijfeld weer een succes. >> Maar de jubilarissen willen graag een eenvoudig feest samen met hun broers, zussen en aangetrouwden. Voor al hun (klein-)kinderen, neven en nichten werd vorige zomer al iets georganiseerd. Zus Jitske overleed na 41 jaar getrouwd te zijn geweest met Jaap; zus Lybrich stierf reeds na een 9 jarig huwelijk met Roel. Zus Geiske en broertje Harmen zijn nooit getrouwd geweest, terwijl broer Piter na ± 15 jaar van Yvonne en ik na ± 5 jaar van Hilbert zijn gescheiden. Hier een gezinsfoto uit 2023 van de **Koehoalster Andringa's (YB1221)**. Staand Tsjikke en Piter, zittend Geert, Geiske, Jouke en Klaas Evert.

Het werd een heel gezellig feest op 1 maart in de Friezinn in de Westhoek. Inderdaad had ik een quiz samengesteld, helaas te weinig formuleren geprint, want er waren veel meer gasten. Maar dat stimuleerde juist samenwerken! Een creatieve opdracht om een bruidspaartje te maken m.b.v. aardappels werd prachtig uitgevoerd door Sverre.

Welke Andringa's waren het langst met elkaar gehuwd? Mijn eerste reactie is dan **Sierd & Ida** Andringa Sherington uit de YA-familiegroep. Bij het overlijden van de 100 jarige Sierd (**YA312**), waren zij zelfs 73 jaar getrouwd; Ida overleed enkele jaren later, ook op 100 jarige leeftijd. Ik zou natuurlijk eens op zoek kunnen gaan naar overige lange huwelijken van de uitgebreide Andringa's, maar ik schuif die vraag door naar jullie, lieve lezers. Waren er in jullie familie memorabele huwelijken van 50 jaar of meer, hoe werd dat gevierd en zijn er foto's van die pas getrouwde en/of jubilerende bruidsparen? Reacties zijn van harte welkom!

Op 4 maart vieren we zus **Geiske** (YB1221) haar 79^e verjaardag, voor het eerst in verzorgingstehuis Nijlânstate te Menaldum. Hoewel we elkaar een paar dagen daarvoor reeds hadden ontmoet, kwamen alle broers, zus, schoonzussen en zwager haar feliciteren. Wat een gezellige dag zo op haar kamer nr. 125 aldaar!

Op 6 maart is er weer een ASB / ASW vergadering, deze keer bij **Ted & Petra** (PA12211) in Huizen. Ook daar ontmoetingen met een bijna volledig bestuur en een halve websitecommissie. Eppie en ik reizen met Giny vanuit St. Nicolaasga; op terugreis achterin haar auto, benader ik Giny, zie dat verhaal op pag. 18

Twee dagen later reis ik per trein naar Franeker om een eerste bezoek te brengen aan mijn volle neef **Jouke Aant Zijlstra**, een kleinzoon van Jouke Aant & Jitske Werkstra – Andringa. Een paar jaar geleden is hij met zijn vrouw Swee Leng

vanuit Alkmaar verhuisd naar deze stad, waar zij een gigantisch huis inclusief inboedel kochten. Hun eigen inventaris zie ik af en toe terug in de benedenruimte. Jouke geeft mij een rondleiding, Swee Leng is een dagje op stap met haar vriendin, jammer dat ik haar niet ontmoet. Wat blijken Jouke en ik veel gemeenschappelijke kennis- en vrienden te hebben. Na de

rondleiding neemt hij me mee naar een brasserie in de Dijkstraat, waar ik wordt verwend met een broodje Joop (wij kennen toevallig dezelfde Joop), terwijl Jouke Aant een broodje zalm besteld. Tot slot brengt Jouke mij even later met zijn auto naar Lollum (zie pag. 8). De foto hierboven toont v.l.n.r. zijn oudere zussen Theodora, Jitske en broer Myntsje op jonge leeftijd, buiten spelend bij hun boerderij 'Great Hokwerd' te Winsum. Jitske en ik zijn bijna even oud; wij logeerden regelmatig bij elkaar of bij pake & beppe in Hallum. Jouke's zus Grietje zal morgen ook aanwezig zijn, als de familie Theodora haar 75^e verjaardag gaat vieren in 'Het Witte Huis' te Beetsterzwaag. Voor haar heb ik o.a. die foto uitvergroot, ingelijst en meegegeven. Maandag krijg ik een bijzondere foto van Jouke toegemailed; enkele gasten van Theodora zijn dus toch vanaf het Witte Huis naar het prachtige kerkhofje bij de kerk van Olterterp gewandeld, waar bijna 25 jaar geleden zus

Lybrich (YB1221) is begraven; enkele jaren geleden ook haar man Roel Falkena. Hun unieke transparante grafontament, gerealiseerd door beeldend kunstenaar

Ids Willemsma, wordt hier bewonderd door vlnr: Theodora, Jitske, Swee Leng en Myntsje Zijlstra. Lybrich Andringa overleed op 6 mei 2000, die datum staat in mijn geheugen gegrift. Zij werd op 11 mei begraven, de huwelijksdag van heit Sybe & mem Grytsje (YB1221). Zij overleden respectievelijk eind 1995 en in de zomer van 1998. Achteraf ben ik dankbaar dat zij niets hebben meegekregen van de ziekte en het afscheid van hun oudste dochters Jitske (2009) en Lybrich.

Nogmaals tige tank voor de gezellige, informatieve ontvangst & de autorit door een stukje Greidhoeke, Jouke Aant!

Nog een halve pagina, zal ik die blanco laten? Nee, ik vind net een dierbare foto.

Deze is op onze allereerste Andringa Familiedag te Akkrum genomen met **Ype Brouwers** en **Japke Hoekstra** in Fries kostuum. Misschien was u een van onze gasten destijds? Ook die dag staat in mijn geheugen gegrift: **21 maart 1981**. Bijna 44 jaar geleden en wat is er daarna, dankzij het initiatief van Ype Brouwers, veel gebeurd en gerealiseerd op Andringa gebied. Kijk nog maar eens bij het In Memoriam op blz. 14 e.v. in dit familiekrantje en/of op onze website www.andringaonline.nl.

Met vriendelijke groet,
Tsjikke Andringa (YB12214)

OPROEP
 voor Andringa
 kunstenaars
 (amateurs of
 professionals):
Wilt u / wilt u meewerken
aan een nieuwe
ANDRINGA KUNST
KALENDER?
 Wij zijn reuze benieuwd!
 Reacties naar
 PR-bestuurslid
 Ida Okx- Andringa
 (meer informatie blz. 13)

Andringa – publicaties

De Andringa familieboeken en Andringa kalenders zijn te bestellen door het verschuldigde bedrag over te maken naar:

Andringa Stichting, Waterlelie 5, 9291JP te Kollum op rekening:
NL62 INGB 00000 99008 onder vermelding van: Bestelling
.. x boek deel 2 en/of .. x boek deel 3 en/of .. x kalender.

Noteer bij betaling duidelijk uw naam, adres en familiecode.
Na ontvangst van het bedrag krijgt u het bestelde thuis gestuurd.

Persoonlijk boeken of kalenders afhalen en betalen mag ook,
maar laat dit dan even van te voren weten aan:

Mw. Ida Okx - Andringa, Sao Paulostraat 21, 1334 BZ Almere
Tel. 06 – 10 33 52 87

Kosten van de publicaties:

Andringa Boek deel 1 (1985)	UITVERKOCHT (à € 20,00)
Andringa Boek deel 2 (1996)	voldoende voorraad € 00,00 (Bij bestudering van deel 2 is deel 1 nodig als naslagwerk)
Andringa Boek deel 3 (2016)	vanaf september 2024 € 15,00
Maak de serie met rugnummers (1 en) 2 en 3 compleet!!!	

Engelse versie (korte samenvatting bij deel 1) uitverkocht

Andringa KUNST verjaardagskalender (2004) nu GRATIS,
zolang de voorraad strekt, wel met portokosten (tot 3 stuks)
“Fryske Ferskes” poëzieboekje Sjoerd Andringa idem (per stuk)

Verzendkosten per 1, 2 of 3 boeken in Nederland € 8,50

Verzendkosten kalenders (tot 3 stuks) in Nederland € 4,25

(brievenbuspakje - indien toelevering via normale brievenbus mogelijk is)

Andringa – publicaties